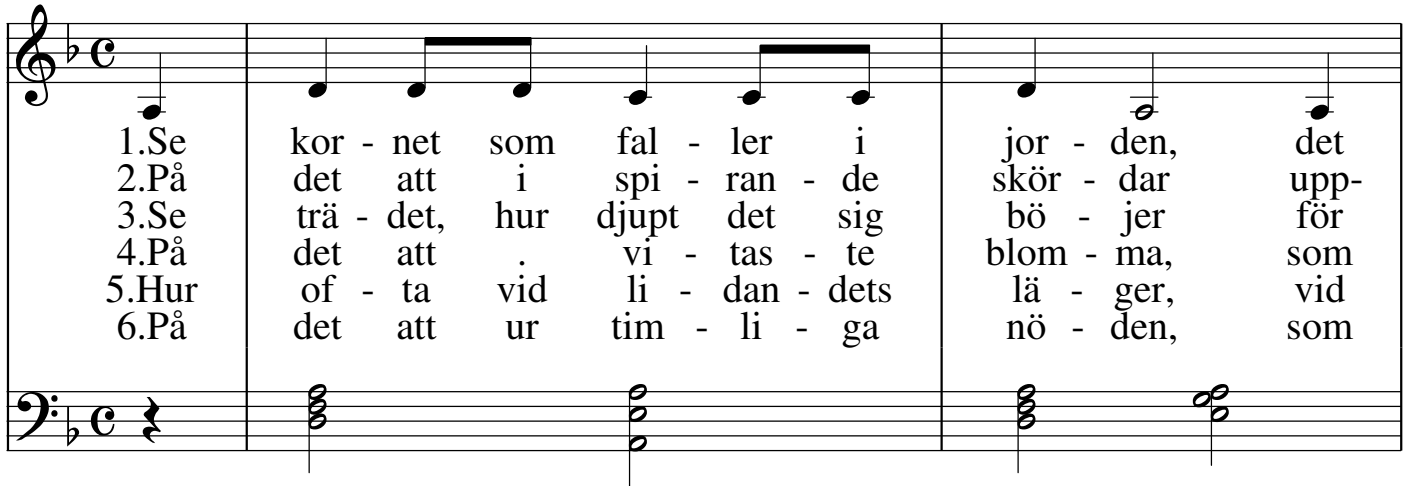

Vetekornet

Selma Holmgren

A. Bernet

1.Se	kor - net	som	fal - ler	i	jor - den,	det
2.På	det	att	i	spi - ran - de	skör - dar	upp-
3.Se	trä - det,	hur	djupt	det	bö - jer	för
4.På	det	att	vi - tas - te		blom - ma,	som
5.Hur	of - ta	vid	li - dan - dets		lä - ger,	vid
6.På	det	att	ur	tim - li - ga	nö - den,	som

glöm-mes, det mult-nar och	dör,	och	natt-frost och höst-storm och
- stån - del - sens bud vi må	se.	På	det att de gyl - le - ne
vind - ar - nas mäk - ti - ga	bud.	Ack,	var - för så hård - hänt är
fåg - nar och fröj - das och	ler,	den	här - li - ga fruk - ten må
smär - tor - nas glöd som för	tär,	vi	ro - par: "Men var - för, o
en gång skall sy - nas så	kort	må	fram - gå en brud u - tan

vin - ter	går	ö - ver det. - Vet du var	för?
ax - en	må	nä-ring åt hung-ran-de	ge.
stor-men	mot	vå-rens be - kran - sa - de	brud?
fram-gå, som		an-dra till of - fer sig	ger.
Her-re? Du		ri - sar ju den Du har	kär."
ly - te, som		del av Guds he - lig-het	fått.